

Oya Erzurumlu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.10.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

23. yıl

Geçiyor yıllar yine,
Yine özlediklerim gelmiyor,
Ben gitmeyi bekliyorum çaresizce,
Bir an önce, yormadan, yorulmadan
23.yıl da bitiyor
Ama bir ben bitmedim be,
Bu da benim cezam olsun usta

Oya Erzurumlu

Acı

Unutamam acı' nın hiç bir halini.
Kendim de ne kadar' ı, ne kadar kaldıysa,
Nasıl işlendi ise yüreğime
O kadarını yaşarım,
Acı da benim, çeken de benim.
Ne anlatabilirim ne de anlayabilirsin.
Acı ben de tarifi olmayan tek duygu
Ne eksik, ne fazla

Oya Erzurumlu

Acıtıyor

bir masal' dı sadece yaşıyanlar, rüyalarına giren periler neredeydi? Neden peri tozları dökülmedi ki üzerine? Öylece son bulmuştu anlamsız bahanelerin içinde. Yaşadığı masal mutlu son ile bitsin istiyordu artık. Pencereyi açtı usulca "Yeter" diye avazı çıktığı bağırdı rüzgara "Esme, duymak istemiyorum uğultunu, acıtıyor yalnızlığım esme"

Oya Erzurumlu

Aç kapını ben geldim

Ey benim uzak diyarlarım,
Var oluşlarım,
Bir varmış bir yokmuşlarım,
Yazdığım masallarım,
İçine kapanmış göz yaşlarım
Ve tek kalmış kimsesizliğim.
Aç kapını ben geldim.

Oya Erzurumlu

Adına Ölüm Dedik

Hep susmalar sarıyor gece'nin sessizliğini,
Kalem işliyor yine boş kalan sayfaları.
Bu gece yine konu
Şessizlik bu sefer adına
Ölüm dedik.
Sessizlik okunan sela ile bozulacak,
Musalla taşı soğuk,
Cansız bir bedeni misafir edecek yine
Ve yine bir avuç toprak saracak onu
Kim bilir kimin sevdiği
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Af

Hani derler ya şu duayı okursan Allah günahlarınızı affeder diye, ben kendimi kandırırken, ben kendimi aldatırken, ben kendimi yok sayıyorken, kendi hakkımı yerken, ben herkese sorgusuz sualsiz inanırken, söyleyin bana Allah benim bu büyük günahlarımı nasıl affedecek.

Oya Erzurumlu

Aklın Esareti

Aklın esareti yüreğe vurmuş, esaretin bedelini ben ödüyorum size ne?

Oya Erzurumlu

Ankara

Kış geldi, çizmeleri çektik, düştük yollara. Grinin bütün tonlarını barındıran Ankara' da
hava da bozuk bizim gibi
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Aşk

Güzel bir şey olsaydı, şairlerin dizelerine konu olur muydu aşk?
Ayrılık acısını çeken her yürek, tövbe edip aşk' a sevda' ya, sonra o tövbe' yi unutup,
yeniden bir başka yüreği sevmedi mi?
Ne aşk, ne de çekilen aşk acısı son değilmiş demek ki!
Ya sadece hikayesi bitirmiş ya da hiç gerçek olmamış yürekte.

Oya Erzurumlu

Aşk-ı Alem

Gel ömrümüzün bittiği yerdeyiz
Zamana meydan okuyacak yaşı geçtik biz
Gel aşk-ı alem de sev muhabbetim ol
Gel sen benim...
Aciz yüreğimin sahibi,
Ömrümün son nefesi,
Gözlerimin son bakışı,
Gel yarım kalmış sevdam,
Gel sessizliğimin sebebi,
Gel benim son yeminim
GEL....

Oya Erzurumlu

Ayna

Yorgun gözlerindeki ışığın yansımasında
Kaybolmuş gibiydi,
Yüzüne vuran esinti bile onu kendine getiremedi,
İzlediği koca bir boşluk gibi görünse de
Aklından geçenler
Geçmiş'i'nin keşkelerinde dolaşıyor gibiydi.

Oya Erzurumlu

Basit bir ruh'um

Bazen tek bir cümle ile anlatmak istersin her şeyi,
Ancak, kelimeler bir araya gelmiyor ki
O cümleyi kurabileyim.
O yüzden ne ben anlatabilirim,
Ne de sen anlayabilirsin.
Ben, kendi ördüğü duvarların içine, hapsolmuş
Basit bir ruh' um sadece

Oya Erzurumlu

Başaramadım

Herkese iyi gelen ben,
Bir tek kendime iyi gelmeyi
Başaramadım.

Oya Erzurumlu

Bazen

Bazen...
Ben olurum anlarsın
Bazen.....
Sen olurum anlarsın
Bazen....
Biz olurum anlarsın
Gün gelir...
Yok olurum, hiç olurum
O zaman nasıl oldu anlamazsın
Artık zaman geçmiştir üzerinden
Artık çok geçtir, geçmişte kalmışımdır
Hiç yaşamamış gibi anı olmuşumdur
Kim bilir o zaman
Hangi yağmur olurum da
Damla damla akarım gözlerinden

Oya Erzurumlu

Belki bir gün

Belki bir gün ben de seni
Senin beni yazdığın gibi yazabilirim

Oya Erzurumlu

Ben daha büyümedim

Ben daha büyümedim,
Yürüyecek çok yolum var daha
Öğrenmeye açlığım henüz bitmedi mesela
Anahtarı elimde açılmayı bekleyen kapılarım var ,
Henüz dinlemekten yorulmayacağım hayat hikayeleri var, Okunacak çok kitap var
daha....
Ben daha büyümedim....

Oya Erzurumlu

Ben de sen

Ne yazarsan yaz altına, ben sadece seni okurum...

Oya Erzurumlu

Ben' den Şiir Olmaz

Gün bitiyor yine ve yine yerini geceye bırakıyor sessizce, bir gece daha senin sesinin yokluğu ile bitiyor işte, kalemi oynasın şairlerin bu saatten sonrası onların yürek' lerinden kalemlerine aksın. Benden şair de olmaz, şiir de o kadar taş oturdu yüreğime

Oya Erzurumlu

Bence

Her yerinden nasıl da incinmiş insanlar,
Yürekler hep paramparça,
Can kırıkları dolmuş hepsinin içi,
Hepsi sevmeye ve sevmeye aç.
Geçmişin acınası aynası hep karşılarında,
O aynaya baktıkça gidecekleri yolu da göremiyorlar.
Hep bir beklenti, hep bir açlık,
Kimsenin kimseyle konuşacak bir şeyi de kalmamış, Kafalar bacaklar arasında.

Oya Erzurumlu

Bence 10

Bazen sadece susmak gerekir ve sustuğın anda gözlerin konuşmaya başlar damla damla. Kimse duymaz, kimse anlamaz sonra bir bakarsın o kimseler hiç olmamış... Yalnızlığı sevmeye başlarsın, sonra bir bakmışsın yalnızlık, asla vazgeçemediklerinin başında birinciliği kazanmış

Oya Erzurumlu

Bence 11

İnsana ne kolay gelir seni seviyorum demek. Halbu ki en zor olan duygudur, bir kere içinde en çok fazla duyguyu iç içe barındırır sevgi, bu yüzden seni seviyorum demek kolay ama bunu hissettirmek zordur. Sevgi içinde saygıyı, fedakarlığı, sabrı, olduğu gibi kabul etmeyi, konuşurken güzel cümlelerle süslemeyi, gözlerinin içine bakmayı, kusurları yüzüne vurmaya başkalarına anlatmayı değil kapatmayı, ince düşünmeyi, övgüyle bahsetmeyi, iyi günlerde gülümsemeyi, kötü günlerde el ele vermeyi, ağlarken gözyaşını silebilmeyi, anlamsız kıskançlıklarla boğmamayı, sonuna kadar güvenmeyi, tutkularını beraber yaşamayı ve bunu hissettirmeyi işte sevgi içinde o kadar çok duygu ve eylemi içinde barındırıyor ki benim yazdıklarım küçücük bir kısmı. Sevmek, sevmeyi başarmak, sevmeyi bilmek çok zordur aslında, insan sevgiyi sakız gibi çiğnese de bu zamanda sevmeyi bileni hiç görmedim ben....

Oya Erzurumlu

Bence 12

Bu gün çok güzelsin gece, Sessiz ve alımlı. Bu gün sana dair yazacak çok hikayem var, hepsi senin karanlık rengine bir bir kaybolacak biliyorum yine de yazıyorum i te.

Oya Erzurumlu

Bence 13

Gözyaşı gönlün yağmurudur aslında, gönül üzülünce gözler toplar bütün tanecikleri bazen usulca yağar, bazen sağnak sağnak. Gönül sevince ve sevinince göz yine toplar tanecikleri biraz yağar, biraz durulur. Gönül kırılınca göz toplar toplar toplar ve bir fırtınayla yağmaya başlar, o vakit kimse durduramaz karla karışık gelen yağmuru. Gönül acı içindeyse eğer kimse görmez ama o gözlerden akan, ne yağmurdur, ne kar ne de sel, o gözlerden akan patlamış bir volkandaki ateştir sadece. İşte o ateşi de kimsenin söndürmeye gücü yetmez.

Oya Erzurumlu

Bence 14

İnsanda asla değişmeyen tek şey baş rol oyunculuğu. Herkes kendi hayatının baş rol oyuncusu ve hiç birimizin hayatında yan karakter yok ama herkes kendini birbirinin hayatında ana karakter zannediyor, hadi oradan be. Ama ben hayatımdaki kimseyi ana karakter moduna sokmadım, bunu başardım ben! Bunu deneyenleri hayatımdan tek cümleyle çıkardım ve asla arkama bakmadım. Benim yaşadıklarımdan öğrendiğim çok önemli bir şey vardı, hayatımdan sildiğim her insan benim için kazanç oldu ve anladım ki hayatımda özel yerleri olanlar dışında hiç kimse vazgeçilmez değildi. Kendimden vazgeçmek gibi bir hata asla yapmadım. Keşkelerim hiç olmadı, kimsenin arkasından gözyaşı dökmedim, gitmek isteyene asla kal demedim, kimseye ederinden fazla değer vermedim. Ben hayatımdaki herkesi sadece bir kere sevdim.

Oya Erzurumlu

Bence 15

Kendinize ve size sunulan hayatınıza değer verin.Yaşadıklarınızdan öğrendiğiniz her şeyi piyango olarak görün. Sadece bir kere sevin, bir insanı birden çok severek ikinci şans vererek ona vazgeçilmez hissini tattırmayın. Giden insanın yeri doluyor, kimseyi hayatında saplantı haline getirmeyin. Değerli olan sizsiniz. Beden kadar ruhun ve aklın da temiz ve sakin kalmaya ihtiyacı var bence....

Oya Erzurumlu

Bence 16

Bir mucize beklerken o mucizenin "ben" olacağını hiç düşünmemiştim....

Oya Erzurumlu

Bence 17

O kırık dökük hallerim yok mu benim? isteksiz, gönülsüz yaptıklarım. Hani içimden gelmiyor ama hatır gönül var dedikleri, dirinin yoksa da ölünün hatırı var duygusal ya da psikolojik baskısı, bırakamadık şu zoraki gönül işlerini. Hak etmedikleri ilgiyi göstererek tepemize çıkarıp ruhumuzu, gönlümüzü nasıl rahatsız ediyoruz. Adını ne koyarsanız koyun ruhumuza, kırılgan gönlümüze işkence ediyoruz. Yazık hadi ölü inandı hatırını saymamıza peki Allah o inanır mı gerçek olmayan gönül işlerine, razı gelir mi kandırmacaya? Bazen atalar sözlerini bencillikleri üzerine söylemiş, işlerine geldiği gibi kazımışlar hafızalara. Biz o sözleri kullanırken, hiç üzerinde kafa yormadan kullanıyoruz hatta hangi atadan çıkmış onu bile bilmiyoruz öyle bir ata var mı ondan bile haberimiz yok. Valla öbür tarafta biz öyle bir şey demedik nerden uydurdunuz diye kovalayabilirler bizi o atalar (kesin kovalayacaklar kesin!!)

Oya Erzurumlu

Bence 18

Yazacak çok hikaye anlatacak çok yürek kırgınlığı var ama anlayacak kimse yok.

Oya Erzurumlu

Bence 2

Gerçeği yansıtmayan, sahte insanları, sahte yaşamları sevmem, "-mış" gibi yaşayan sahtelikleri sevmem, bırak yüzündeki kırışıklıklar, saçındaki beyazlar, ısıltılar içinde olmayan yaşamın anlatsın senin hikayeni, kendini saklama kendin ol, başkalarının yaşamlarını değil kendi yaşamını olanlarla kabul et ve kendi yaşamını kendin güzelleştir.

Oya Erzurumlu

Bence 20

Ey zenginliği bu dünyada kendine amaç edinmiş bencil ve nankör insan doğadan elini çek, çek ki hep böyle güzel ve seyirlik kalsın yeşil.....

Oya Erzurumlu

Bence 21

Uzaklara baktığımda gördüğüm hiçlik ve yalnızlık değil. Bana altın tepside sunulmuş, mucizelerle dolu muhteşem bir yaşam. İçinde kalbime sakladığım özlemlerim, hatırladığım ve hatırlamadığım anılarım, acılarım, huzurum, mutluluğum....

Oya Erzurumlu

Bence 22

Mavi renge fena takıntılıyım belki deniz kenarında büyüğüm için, belki beni sakinleştirdiği için bilmiyorum nedenini ama mavi de bir şey var ki beni bana anlatıyor.

Oya Erzurumlu

Bence 23

Ölmüş numarası yapar gibi yerlere dökerken kuru yapraklarını, yavaş yavaş çiçek açıp yemyeşil yapraklarının arasında göz kırpar meyveleri aslında hayatı nasıl yaşamak gerektiğinin en güzel örneği ders çıkarmayı bilene. Hayatta her son bir başlangıç aslında...Hayatınızdaki köstekleri çıkarın ve yolunuza yanınızda yürümek isteyenlerle devam edin.....

Oya Erzurumlu

Bence 24

Sadece mutluyken, dualarımız kabul edildiğinde ve isteklerimiz gerçekleştiğinde şükretmek Allah a karşı ne büyük nankörlük.

Oya Erzurumlu

Bence 25

Ruhum bu gün dört mevsim. Gece,
Yine ben sendeyim
Yine sen de dem olmaya geldim.

Oya Erzurumlu

Bence 26

Yaptığın yardımı anlatma, sorgulama, yardım ediyorsan karşılığını beklemeden yap ve yardım ettiğin kişinin yüzüne vurma ki Allah katında değerin düşmesin. Bilki yardım ettiğin kişiden karşılığını alamasan da Allah o karşılığı sana misli ile veriyor. Hesapsız yap yapacaklarını Allah bizi çok seviyor.....

Oya Erzurumlu

Bence 27

Havanın kafası karışık sanki gökyüzü açık ama küçük bir bulut yaramazlık yapıp her kesi ıslatıyor. Sanırım gökyüzü de şakalaşmayı biliyor, şakası sulu olsa da...

Oya Erzurumlu

Bence 28

Yapraklar yerlerde kurumuş görevini bitirmiş zannederiz ama toprağa dönüp yeni görevine başlayacak ağaçların yaprakları, hatta yeşermiş olanlara hava bile atıyor olabilir. Yaşam da böyle aslında ama biz bir yerler de hata yapıyoruz. Görevlerimizi iyi ya da kötü bitti zannediyoruz, hal bu ki hayat boyu kırılmayan bir zincir var, nefes almaya devam ettiğimiz sürece yaptığımız ve yaşadığımız her şey bir başka nefese dokunuyor aslında. Biz bunu fark ettiğimiz anda ne kadar önemli olduğumuzu anlayacağız.

Oya Erzurumlu

Bence 29

Benim en yakın arkadaşım zaman, bana sürprizlerle gelen benim için kendini sorgusuz sualsiz feda eden, beni asla yalnız bırakmayan zamanım teşekkürle en çok hak eden kıymetlim.

Oya Erzurumlu

Bence 3

Gece bu gün ışıl ışıl ama   soğuk be kardeşim ben sevmiyorum soğuğu  derken sokaklarda ayakları çıplak, üşüyen, bir köşeye büzüşmüş, adı varlığı bilinmeyen evsiz insanlar geldi aklıma, sonra utandım aklımdan geçenlerden, utandım kendimden.

Oya Erzurumlu

Bence 30

Zaman benim en kıymetli hazinem, en sağlam yol arkadaşım, benimle beni paylaşıyor bir kere, zamanım benim için o kadar değerli ki onu asla boşa harcamıyorum, hayatımın he anını onunla paylaşıyorum arada bir ona gönderme yapıyorum "bana fazla gel bazen yetmiyorsun, biraz yavaşla yapmak istediğim çok şey var" diye. Benden başka zamanla konuşan var mı acaba? çok merak ediyorum.

Oya Erzurumlu

Bence 31

Her yaşam bir hikayedir, her hikaye ödölü hak eder.

Oya Erzurumlu

Bence 4

kız çocuklarını da erkek çocuklarını da vicdanlı, merhametli, bencilikten uzak yetiştirmek lazım ki mutlu olabilsinler. Aileler çocuklarını tablet, bilgisayar ve telefonla büyötmeye devam ederlerse kan gövdeyi götürür eve hapsedilmiş, robotlaşmış, el becerisi olmayan, iletişim becerisi olmayan, ruhsuz, merhametsiz, acımasız, bencil, vicdansız, korkunç mutsuz bir nesil geliyor.Şu kalıplaşmış cinsiyet ayırımını bir kenara bırakıp faturayı biz anne babalara kesmeli. İçimizdeki bütün kötölüğü çocuklarımıza ellerimizle verdik....

Oya Erzurumlu

Bence 6

Kafamın içi de böyle sessiz, mavi bir resim gibi olsa. Gözlerimi her kapattığımda izlesem o resmi.Masallardaki gibi yaşasak hayatı hep ve herkesin masalı mutlu sonla bitse keşke...Her şey mavi gibi olsa...huzur gibi olsa...mutlu gibi olsa...

Oya Erzurumlu

Bence 7

Kalbiniz aklınıza hükmetsin ve ne istiyorsa onu yaptırın..

Oya Erzurumlu

Bence 8

Geçmişten kalma bütün o kırık dökük hallerim. Evet hayata yeniden başlamaya çalışırken yitirdim bütün enerjimi, bu yüzden hep yorgunum. Zamanında çok canım yandı bu yüzden sevmiyorum canımın acısını. İnsanları tanıdıkça yalnızlığı sevmem boşuna değildi. Emeklerimin ellerime verilmesini sessizce izledim hep. Sessizliği yalnızlığı sevdiğim gibi çok sevdim gördüm ki anlatsam da anlayacak kimse yok, gördüm ki anlatacak kimse yok, gördüm ki etrafımı sadece akıl verenler sarmış. Gördüm ki nasılsın diye soran yok.....Yalnızlaşıyormuş insan yaş aldıkça yeter dediği noktaya geldiğinde.....

Oya Erzurumlu

Bence 9

Neyi kaybettik ki biz? İnsanlığımızı mı? Bitmek bilmedi şu anlamsız kıskançlıklarımız, bencilliklerimiz, savaşlarımız nedir paylaşamadığımız? neyi kaybettik biz? neyi unuttuk?.....Allah a inanıyorum diyerek onun yarattığı en özel varlığı ,insanı sevmeyi bıraktık kendimize olan saygımızı yitirdik. Bir anda hayvan sever oluverdik evime asla almam diyen herkes kedi köpek beslemeye başladı yetimhanelerde annem babam olsun diye bekleyen yetimleri evlat edinmek yerine doğasından koparılan hayvanları evlat edindik neden? çünkü hayvanlar konuşamayan canlılar siz anlatırsınız o sadece yüzünüze bakar, sorgulamadan yargılamadan duymak istemediklerinizi size söylemeyecektir. Kusura bakmayın hayvan severlik onları dört duvarınızın arasına kapatıp onları doğasından koparmak değildir, onlara kendi doğalarında sevgiyle bakmaktır, kendi doğalarında beslemek, kendi doğalarında sahip çıkmak, kendi doğalarında sevmektir. Hayvanlar kendi bencilliğimizin kurbanı olmamalı...bir hayvan sever olarak.....

Oya Erzurumlu

Bence19

Her yolun sonunda gideceğın bir yer mutlaka vardır. Yeter ki o yer de seni bekleyen sevdiklerin olsun.

Oya Erzurumlu

Bencil insan

Yaşadıkların için hayatı suçlama çünkü, insanı yaratan o yüce varlık şekillendiriyor yaşadıklarını ve sen insan! Bilinmezlikte sana ne sürprizler hazırlandığını bilmeden hayata kızıp duruyorsun. Kızman gereken hayat değil. Kendi kalbindeki bencillik.

Oya Erzurumlu

Bencillik

asıl zaman geçirmen gereken insanları kenarda bekletip harcadığın zamanı hak etmeyen insanlar için neden zaman harcıyorsun? bana bir anlat ama Allah rızası ya da onun hatırı bunun hatırı geç bunları, ezber ya da arkasına saklanılan cevaplar. bana bunu öyle anlat ki anlayayım ve ikna olayım. çünkü ben anlamıyorum, mantıklı da gelmiyor zaman bu kadar kıymetli iken kenarda beklettiğin insanlar sonsuza dek yaşayacakmış gibi neden bekletiyorsun?

Oya Erzurumlu

Bendeki Mavi

Ben maviyi de çok sevdim, kırmızıyı da.
Ben her rengi anlatırım, her renge anlam katar Yazabildiğim kadar yazarım ama
Benim bir maviye dalar ruhum,
Kaybolur içinde, aklım karışır mavinin en derininde.
Bilirim ki sadece huzur değil,
Aslında mavi bilmediğim diyarlara kaçışımdır,
Belki de kendimden kaçamayıp teslim oluşumdur, Kelimelere dökemediğim her şeyi
Unutmak için son duamdır.

Oya Erzurumlu

Bendeki sen

Seni anlatan her kelimeyi
işlerim ilmek ilmek yüreğime
Aklımın her zerresine kazırım seni
her hücrem sen olursun birden

Oya Erzurumlu

Beni Kitaplarımla G6m6n

Kitaplarım da okuduğum her karakter de aşk'ı, sevgiyi, acıyı, ayrılığı yaşıyıp, onların gezdiği sokak aralarında dolaştım. Onlarla birer kadeh içki, bazen kahve, bazen çay yudumladım. Eğlencelerine, dostluklarına, kavgalarına şahit oldum. Bazen bir şiirin mısralarında kaybettim kendimi, bana yazılmış dedim benden şiir olmasa da. Bazen küçük bir yazıda buldum kendimi. Bir kere bile dönmek istemedim o dünyadan. Döndüğüm de ise, sadece midemi bulandırdı gerçekler, insanların sevgisizliği, insanların yapmacıklığı, insanların hevesleri, insanların şüpheleri, anlamsız hırsları, kıskançlıkları, gezdiğim, adım attığım yerlerin griye dönmüş yavanlığı . Boğuldum gerçekten yaşadığım bu dünyanın boşluğun da. Onca kitap dokundu yüreğime, bir tanesi bile beni yaşadığım şu bayat gerçeklik kadar acıtmadı. Beni kitaplarımla gömün, bu dünya da en çok onları sevdim ben....
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Beni Sevdiğine İnanmıştım

Ben,
Beni gerçekten sevdiğine inanmıştım
Beni değil ölümü seviyormuşsun meğer
Geç anladım
Özür dilerim

Oya Erzurumlu

Benim efsanem

Ben hayatı değil, kendimi sessize alırım.
Suskunluğum efsanedir benim

Oya Erzurumlu

Biliyorum Çok Şey İstedim

bir gün gerçekten mutlu olduğumda ve ağlayarak uyanmadığım bir gece de huzura ölmek istiyorum. Biliyorum çok şey istedim...
~Oya Erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Bir Daha Asla Sevme

Yüreğın tertemiz dediğım herkes
Beni yüreğimden vurdu
Şimdi o yürek kör kuyuda
Kan revan içinde kendisiyle dans ediyor
Teşekkürler yüreğimden vuran herkese
Bana ömrümün en güzel dersini verdiniz
Adını " bir daha asla sevme" koydum

Oya Erzurumlu

Bir de....

Tükeniyor ömrüm, elim de kalan bir avuç yorgunluk, bir kaç da hikaye işte. Bir de.....
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Bir gece' nin kısa hikayesi

Dostum gece yine ben sendeyim.

Seni izlerken merak ediyorum

Işıklarının ve sessizliğinin seyrini bu kadar güzel kılan ne? Kendine bu kadar hayran bırakırken

O ışıkların içindekini anlatsak!

Roman olur dediğimiz her hikayeyi merak ediyorum.....

Oya Erzurumlu

Bir gün

Bir gün öyle bir hikaye yazacağım ki herkes ağlaya ağlaya okuyacak...

Oya Erzurumlu

Bir gün veda edebilirim

Bir gün veda edebilirim
Haber vermeden sessizce gidebilirim,
Arkama bakmadan ve sadece....

Oya Erzurumlu

Bir hikaye

Nasıl da yorgundu yüreği, uzun bir yürüyüşün sonunda kendi gerçeğine dönmüştü kadın sığınacağına dayadı sırtını, yeniden daldı düşüncelere etrafı insan dolu olsa da aklı, ruhu, kalbi biliyordu sadece onu. Ruhani replikler kendini tekrar ediyor, aklını karıştıran kelimelerden uzak duruyordu söylemler teselli değil, dırdırdı sadece ama ya kalbi? kalbi öylesine güzeldi ki sadece azıcık yorgundu, dinlenmeye ihtiyacı vardı, gücünü toplamalıydı çünkü biliyordu kadın yorgunluğu hiç geçmeyecekti kendini akıntıya bırakıp öyle yaşasaydı keşke hayal değildi olabilirdi aslında çünkü bu onun hikayesiydi.

Oya Erzurumlu

Bir son hikayesi

Herkesin dünyası bir başka dönüyor kendinde, benim dünyam ister dönsün ister dursun umurumda bile değil artık. Çölde küçücük bir kum tanesiyim ben. Yüreğim ağır, canımın acısı benim, yük olmadım kimsenin yüreğine ne sevgimle, ne de acılarımla benim bütün yüküm kendime ağırdı, sessizliğime sakladım beni, bendeki her şeyi yine ben de kalsın....

Oya Erzurumlu

Bir Yaprığın Hikayesi

Seni gözlerimin yağmurlarında yıkadım, tertemiz oldun, benden tek bir iz kalmadı sen de. Şimdi defol git yüreğimden.

Oya Erzurumlu

Bir Yerlerde Aşk Vardı

Bir de aşk vardı bir yerler de
Bulamadım, sustum öylece...
Susmak gerekiyormuş
Hiç bir şey yaşamadan.
Akıp gitmeliymiş zaman
Ve sadece dinlediğin
İki can yakan türkü de
Kalmalıymış yürek...

Oya Erzurumlu

Bir Yol Hikayesi

Bir yol hikayesi

elin de valizi son otobüsü bekliyordu, otogar veda'laşanlarla doluydu, kimi asker uğurluyordu, belki son görüşümdür diye sımsıkı sarılıyordu anası, eli kınalı yavrusuna, omuzunda özenle işlediği kırmızı ay yıldızlı örtüsünü de düzelterek. Kimisi eşini, kimisi sevgilisini uğurluyordu hepsinin yüzünde buruk bir gülümsemeydi ayrılık. Tek başına sırtını duvar' a yaslamış veda'sız bekliyordu etrafını izleyerek. Hangisi zordu? Birileriyle sarılıp vedalaşmak mı? Yoksa veda'sız otobüse binip gitmek mi? Bilemedi. İşte, otobüs geldi sıra buluşanlara gelmişti artık otobüsten inen bir çok insan kavuşmuştu sağ salım, ne mutlu bir gülümsemeydi dudaklarındaki. Valizini verdi görevliye sessizce oturdu koltuğuna, bir süre sonra Otobüs hareket etti çok da dolmamıştı "böylesi daha iyi" diye geçirdi içinden. Kafasını cam' a dayadı kulağında güzel bir müzik yol aldı meçhule... Yol almak yol da kalmaktan iyi idi onun için.....

Oya Erzurumlu

Bu gün sen

Çok güzelsin, bu gün günlerden sen olsun...

Oya Erzurumlu

Büyüme çocuk

Büyüme çocuk, saf sevgin sonsuza kadar kalbinde saklı kalsın..

Oya Erzurumlu

Canım

İyi bak gözlerime!
En derine,
Görüyor musun ben de ki seni?
Senin ben deki kudretli yerini
Canım ne demek biliyor musun?
Çan tek' tir bir nefeste teslim edilen
İşte bu yüzdendir
Canım dediklerin gittiğin de
Oracıkta can vermeler

Oya Erzurumlu

Canım Yanıyor

Ne yazarsam yazayım tıkandı kelimeler
Yüregim kırık, canım yanıyor
Yüregimdeki sevginin her zerresine
Lanet okuyorum
İnandığım her duyguya.
Yüreğime katıp sevdiğim sana
Bir tek sana kızamıyorum
Bir tek sana kıyamıyorum
Sadece yüreğimin canı yanıyor
O kadar kırık
O kadar paramparça
O kadar sen içinde

Oya Erzurumlu

Cehennem benim

Kırık çok usta,
Her defasında bir daha
Bir daha batıyor canıma
Çok mu alıştım ne canımın acısına?
İki tane can parçam var benim bilir misin?
Onları bile almam canıma
Can kırıklarım batmasın diye.
Kes faturayı,
Ben öderim hepsinin bedelini
Cehennem benim nasıl olsa

Oya Erzurumlu

Çekiliyorum

Gece' nin mavisine yazacağım,
Kilit vurduğum yüreğimin kırgınlığını.
Sevdayı zincire vurup, kapattım zindanıma
Yüreğime yazdığım her kelimeye son verdim
Kırdım bütün kalemlerimi,
Kendime ait ne varsa, yaktım hepsini,
Susuyorum artık ve çekiliyorum
Bütün sevda hikayelerinden.

Oya Erzurumlu

Çocuk Gülüşü

Dünyanızı gözünüzden akan yaşlara değil, yüreğinizdeki çocuğun gülümsemesine
sığdırın

Oya Erzurumlu

Çok Şeysin

Ellerim canım, o hiç ısınmayı bilmeyen ellerim, ellerinden kayıp gidiyor, farkında değilsin. Çok şeysin...Hani derler ya hep, ondan işte...
~Oya Erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Dans

Sarılıyor bedenim ruhuma
Bir müzik işleniyor geceye
Gözlerimi kapatıp usulca
Dans ediyorum

Oya Erzurumlu

Dipsiz Kuyu

Ben dipsiz bir kuyuyum, karanlığımdan korkan kuyunun dibini görmeden kaçıyor...

Oya Erzurumlu

Dört Mevsim

bazen son bahar,
bazen ilk bahar,
bazen kış,
bir bakmışsın fırtına,
yağmur, dolu basmış her yanı
sonra bir bakmışsın yaz olmuş
hava sıcak çiçek her yer...
bir günde dört mevsimim işte tahmin edilemez....
öylesine işte....
bazen bir varmış bir yokmuş gibi....
bazen hiç olmamış gibi....
bazen çocuk gibi....
alışılmış bütün saçmalıkların içinde ben işte...
kolay değil tabi bir günde dört mevsim yaşamıyorum,
bir günde dört mevsimin ta kendisiyim ben...

Oya Erzurumlu

Dua

Her şeyin zamanla geçeceğine inanıp, bütün yokları yüreğim de sıraladım. Avuçlarıma
doldurup dualarımı, gece'nin sessizliğin de yolladım semaya
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Esti Geçti

Ömrüm maviliğın içinde,
Bir deniz kenarında,
Yalanlardan, insanlardan
Uzaklarda bir yerlerde tükenip
Son nefesi sessizce verebilse.
Kimse duymasa, kimse blmese
Bir rüzgardı,
Esti, geçti
Deseler sadece

Oya Erzurumlu

Evvel zaman içinde

Evvel zaman için de başlamaz her hikaye

Oya Erzurumlu

Ey Aşk

Ben seni şairlerin şiirlerin de,
Yazarların yazdığı romanların
En güzel hikayelerin de okumuştum halbu ki
Neredesin ey aşk?

Oya Erzurumlu

Ey Can

Ey can, bir karış toprağa girdin
Dün yüzüne yalandan gülenler,
Bu gün arkandan ağıtlar yakıp ağlıyor.
Ah can bir görsen,
Ne yalancı yüreklerle sarıp sarmalandık

Oya Erzurumlu

Ey Gece

gece! Senin karanlığında yalnızlığına aşık bir kadın var, sadece sana sığınan bir sen de dinlenen. Boş vermiş, biraz da alışmış sanırım, sen de bulduğu huzura. Sessizce izliyor senin içinden fıskıran ışıık şölenini, en çok da ona hayran zaten. Yüreğini bir yerlere koymayı bırakmış belli ki sana teslim etmiş artık her şeyi ve demiş ki " ey gece! oturduğum balkonda, bir tek sen de kalsın yüreğimin sesi"

Oya Erzurumlu

Ey Tanrım!

Ellerimi kaldırıyorum semaya, avuç içime sığan sadece küçücük bir dua, dilimden dökülmez de yüreğimden geçer öylece. Ey Tanrım! Yarattığın bu dünya' nın insanı değilim ben.
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Gece' nin Koynunda

Gece'nin koynuna giriyorum,
Ayazına sarılıyorum sım sıkı,
Sessizliğine sığınıyorum sevgiyle,
Karanlığında saklanıyorum.
Darmaduman olmuş yüreğimi
Dinlendiriyorum şimdi,
Gece'nin güzel deminde

Oya Erzurumlu

Gece ve Çocuk

Gece' ye yaz yüreğinden geçeni çocuk,
o en çok da senin saf yüreğini alır koynuna

Oya Erzurumlu

Geceye not 2

Ve Tanrı beni yarattı... Sakin, sessiz ve dokunulmaz. İyi geceler dünya' nın karanlıkta kalan yarısı ve günaydın dünya'nın aydınlanan yarısı her nerede ne yapıyorsan,nasılsan....

Oya Erzurumlu

Geceye not 3

Bu dünya'ya ait değilim. Gideceğim gün gelene kadar, Tanrı'nın benim için yazdığı rolü oynamaya devam ediyorum.Bu dünya da uzun yaşamak gibi bir isteğim yok.

Oya Erzurumlu

Geçiyor yıllar

Geçiyor yıllar yavaş da değil hani, öyle hızlı ki, bir bakıyoruz ömrümüz su gibi akmış. Anılar dolu dizgin doldurmuş aklımızın ruhumuzun her yanını. Acıyla geçmiş aldığımız yaşların bir kısmı, bir kısmını da içimizde kalan uktelerle "işte öyle..." demiş ve bırakmışız kendi haline. Saçlarımızın beyazı ile yüzümüzdeki kırışıklıklar anlatmış hikayemizi bir varmışız bir yokmuşuz gibi.
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Geçmişin keşkeleri

Yorgun gözlerindeki ışığın yansımasında kaybolmuş gibiydi, yüzüne vuran esinti bile onu kendine getiremedi, izlediği koca bir boşluk gibi görünse de aklından geçenler geçmişinin keşkelerinde dolaşıyor gibiydi.

Oya Erzurumlu

Gel

Gelsen yine yüreğime dokunduğın yere hani
orta yerinden kırmak üzere olduğum yüreğimin
herkese kapattığım kapısı bir sana açık
sen de yok olduğumu bilsem de...

Oya Erzurumlu

Gidiyorum

Son bir nefes
ekiyorum ciğerlerime
yanan son sigaramdan
son yazılarımı yazıyorum
en sevdiğim müzik eşliğinde
kayboluyorum yavaşça
susturuyorum sesimi
ve siliyorum kendime
ait olan tüm resimlerimi
son kez terk ediyorum
şehri arkamda bir iz bırakmadan
gidiyorum...

Oya Erzurumlu

Git

Sana suskun yüreğim,
güneş gözden kaybolurken,
bütün sema'nın sessizliğe bürünmesi gibi sessizliğim.
Dilimden zerre kadar sen dökülmez artık, gözlerimden bir damla bile sen akmaz.
Kim de kaldıysa yüreğin,
kim de kaldıysa yarım sözlerin,
kimin omuzlarını istiyorsa başın
kırıyorum ben de kalan zincirin son halkasını
Ve bırakıyorum seni git.

Oya Erzurumlu

Gitme Vaktidir

Bazen susmak lazım, susmayı bilmek,
dinlemiyorsa karşındaki ya da
duymuyorsa akan gözyaşının sesini,
sessizliğinde var olan ıgıgı duymuyorsa
gitme vaktidir,
başını koyacak bir omuz yoksa
gitme vaktidir,
sırtını dayayacak bir dağın yoksa
gitme vaktidir,
yüreginin sesini duyan yoksa
gitme vaktidir,
gitme vaktidir, gece gündüze
gündüz geceye karıştıysa,
biz yoksak artık
ge­mi bile sessizce kalkmalı limandan
buğulanmış gözlerle vedalaşmalı sessizce
gitme vaktidir şimdi....

Oya Erzurumlu

Gönlümün tek efendisi

gönlümün tek efendisi benim, çünkü onu bir tek ben kırmam

Oya Erzurumlu

Gönül suskun olunca

yazacak ne çok şey vardı hal bu ki! Gönül suskun olunca kalem de oynamıyormuş meğer.

Oya Erzurumlu

Gün

Kalkıp yürüyeceğim birazdan,
Yanımda yol alsa da insanlar,
İçimin içinde hep o ben yalnızlığı
Sakin bir yürüyüşün ardı,
Yaşamın yoğun telaşına dönüşmeden önce,
Bitirmeli artık ben tarafımı.
Gün huzur getirsin,
Gün mutluluk getirsin,
Gün umut getirsin,
Gün sürprizleri ile ve mucizeleri ile gelsin.

Oya Erzurumlu

Gün Yüreğe Aysın

Günaydın bu gün canınız ne istiyorsa onu yapın... sevmek mi istiyorsunuz sevin gitsin,
unutmak mı istiyorsunuz unutun gitsin, bitirmek mi istiyorsunuz bitirin gitsin, bir
bardak çay mı ısırtır bu soğuk havada içinizi için gitsin, günü dolu dolu yaşamak mı
istiyorsunuz yaşayın gitsin
Gün önce yüreğinize aysın
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Günahkar Yüreğim

Çocukken yaşadıklarım, hangi çocuk yüreğimin günahıydı ki? Peki ya büyürken? Kaç günahın bedelini ödedim ben. Daha kaç tanesini ödeyeceğim. Cehenneme atın çocukluğumu ne günahkarmış yüreğim. Herkes iyi, bir ben kötüymüşüm, herkes gül bir ben diken mişim, herkes doğru bir ben yanlış mışım ya.... Girin hepiniz cennete.... Bir tek beni atın Cehenneme.....Ama bir gün gelir.....
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Hangimiz

Hangimiz yorgun düşmedi ki susmaktan?
Hangimiz bırakmadı ki geceye sessiz çığlıklarını?
Hangimiz okuduğu şiir' de kendini bulmadı ki?
Hangimiz dinlediği türküyeye göz yaşlarını bırakmadı ki?
Hangimiz sessizliğin için de kaybolmadı ki?
Geceye anlattık sessiz sedasız,
Gece dinledi sadece kendi karanlığında
Yorgun düşmüş yüreğimize acıyarak.

Oya Erzurumlu

Hava

Hava bu gün hava atıyor bize sanki, yarısı açık yarısı kapalı, küçük bir bulutla yağmuru üzerimize boşaltıp kaçmalar falan, bulutlar ayrı bir dalga dümen bize karşı. Bir karar ver ya yağ sular seller gitsin ya da aç güneşle bakışalım.

Oya Erzurumlu

Hayata sımsıkı sarılmadım

Hayata sımsıkı sarılmadım, hiç kimseye vazgeçemeyecek kadar bağlanmadım, kararlarımı asla sorgulatmadım, yaşadıklarımın öğrendiklerim bu gün ki benim,sınırımı zorlayan insanlar duvara tosladılar hep çünkü sınırı kaldırıp duvarı çoktan örmüştüm, hiç kimseyi aldatmadım, herkes bilmesi gerektiği kadar bildi beni, kimsenin canı hayatı olmadım hiç kimsenin hayatında özel biri olmaya çalışmadım. Haddimi aşmadım hiç, hayatıma ve bana karşı hadlerini aşmalarına da izin vermedim. Çünkü bu benim kendisine saygısını ve sevgisini asla yitirmeyen kadın.

Oya Erzurumlu

Her Şey gelecekte saklı

Zamanı geriye sarmayı umut edenlerden deęilim. Geleceęin sűrprizlerini acısıyla tatlısıyla yařamak varken neden geęmiőe takılıp kalır ki insan. Ne gerek var her őeyi yeniden yařamaya, kafanı dik tut, karőıya bak ve arkana bakmadan yűrűmeye devam et. Her őey gelecekte saklı.

Oya Erzurumlu

Hikaye

Her yaşam bir hikayedir
ve
Her hikaye ödülü hak eder

Oya Erzurumlu

İçsel dünya

derin bir nefes al, kapat gözlerini ve kendine bir dünya yarat içinde yalnızca sen ol. Arada bir kaç oralara senin hayalin, senin yerin. Özgür kal ve sadece kendin ol. Yorgun aklının, karmakarışık yüreğinin durulduğunu hissetti birden. Kapattığı gözlerini açmak istemedi, "sadece birazcık daha" dedi "biraz daha kalayım" öyle yorgundu işte hayatın anlamsız telaşında kaybolan adam. Öyle çok sevmiştir ki o dünyayı, artık sık sık oraya kaçtığını fark etti iyi geldi kaçmak, iyi geldi uzaklaşmak, artık sonundaydı ömrünün, ilk defa sığınacak bir dünya yarattı kendine ve bir daha asla dönmedi...

Oya Erzurumlu

İsyen

Susmak, isyan' ın en çok acıtan devrimidir. susmak, en tehlikeli isyandır aslında. Avazınız çıktığı kadar bağırdığınızda duyan olmaz sesinizi ama susarsanız işte o zaman sessliğinizden çıkan o çığlık yeri göğü delmeye başlar, isyan bayraklarının havaya kalktığı vakit gelip çatmıştır savaş boruları boğuk sesini duyurmaya başlar derinden.

Oya Erzurumlu

İşte öyle

Bana nasılsın diye sorma iyiyim işte,
Olması gerektiği kadarım.
Daha iyisi yok bu günlerde,
Sevmediğim o ay' ın sıcaklığı çarptı biraz,
Biraz da beni şu Ankara' nın gri betonları boğuyor
Çıkmıyorum evden de,
Bir yerlere de gitmiyorum tatil falan diye,
Pek umursamıyorum olan biteni,
İnanır mısın televizyon bile seyretmiyorum.
Öyle zamansızlık içindeyim,
Ne günlerden haberim var,
Ne tarihten, ne de...
İşte öyle

Oya Erzurumlu

İşte Öyle demişiz

Geçiyor yıllar yavaş da değil hani, öyle hızlı ki, bir bakıyoruz ömrümüz su gibi akmış. Anılar dolu dizgin doldurmuş aklımızın ruhumuzun her yanını. Acıyla geçmiş aldığımız yaşların bir kısmı, bir kısmını da içimizde kalan uktelerle "işte öyle..." demiş ve bırakmışız kendi haline. Saçlarımızın beyazı ile yüzümüzdeki kırışıklıklar anlatmış hikayemizi bir varmışız bir yokmuşuz gibi.
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Kadeh

Akşamın ilk saatleri başlar sohbet kendinle.
En güzel halinle, kadehini kaldırırısın
Dudağın da yarım bir gülümseme.
Aldırma sen, hepsi kendi şerefime

Oya Erzurumlu

Kadeh kaldırıyorum

Sığamadığım şu dünya da ne içim var diyorum bazen,
kadeh kaldırıyorum bütün yaşanmış acılara,
teşekkür ederim yaşatanlara,
kadeh kaldırıyorum beni benden alan geceye,
kadeh kaldırıyorum beni bırakmayan geveze gündüze,
kadeh kaldırıyorum arkamdan konuşan boş insanlara,
kadeh kaldırıyorum inanmadığım aşk'a,
kadeh kaldırıyorum seviyormuş gibi yapan yalancılara,
kadeh kaldırıyorum ölüme
ve
kadeh kaldırıyorum bütün bunlara kafa tutup başarmış olan kendime...

Oya Erzurumlu

Kadehimi Sana Kaldırıyorum

Kadehimi sana kaldırıyorum,
Çok içiyorum bu aralar,
Bir sarhoşluk ki yüreğim de
Bütün özlediklerim düğüm düğüm boğazımda
Bakıyorum da sadece bir kaç albüme sığmış ömrüm
Eksiği var fazlası yok,
Geriye kalan koca bir özlem,
Yaşayıp isteyip te yaşayamadıklarımın özeti.
Yorgun düşmüş ömrüm
Şerefe

Oya Erzurumlu

Kadın gider

Kadın gider, hem de alayınıza trip ata ata gider, bazen de sessizce...

Oya Erzurumlu

Kahve

Benim için bir kahve yap, adı yorgunluk olsun. İçinde de süt ve bir kaşık şeker. Hava da soğuk hani iyi gider şimdi.
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Kalbini dinle

Kalbini dinlemeye başladığında başlar sevmek.

Oya Erzurumlu

Karahindiba Çiçeği

Hep tek başına yakaladım seni,
Bir kaç fotoğrafa sakladım güzelliğini
Her baktığımda yalnızlığım geldi aklıma
Karahindiba çiçeğim, küçücük bir rüzgarda
Savrulup dağılan güzelliğim,
İkimiz de aynıyız biraz,
Kırılgan ve çabuk kaybolan
Her eline aldığında insanların,
Savrulmandan nasıl keyif aldığıını görürüm
Hep içim sızlar, bazen de kızarım
Bir ben kıyamam sana...
Sen karahindiba çiçeğim
Biraz da ben gibisin işte
Bundandır dokunamayışım
Bundandır kıyamayıışım...

Oya Erzurumlu

Karahindiba' nın Cevabı

Ve cevap verir karahindiba, kim olduysa yanımda yalnızlığı özletti bana, hepsi bir varmış bir yokmuş gibiydi, kalabalıklarının içinde bile yalnızdım hep. Yağmurdan korunamam belki ama, beklerim yine de son anıma kadar ve o ana kadar izin veririm damlaların yoldaşlığına. Nasıl olsa benim ömrüm çok da uzun değil

Oya Erzurumlu

Kardeşim' e

Özledim sadece,
Kardeş candır yazılarının
Gerisinde bıraktım seni
Yoksun,
Bir avuç toprağa anlatıyorum kendimi
Bil diye, belki duyarsın,
Çıkardım ömrümden Ağustos ayını
Herkes sıcağından yanarken
Ben yüreğimin ateşinden
Kömüre döndüm
Özledim sadece
Neredesin sen?

Oya Erzurumlu

Kendi Yüreğimi Gömdüm

Kendi yüreğimi kendim gömdüm bir karış toprağa. Helvasını kavurmak da sana kalsın...
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Kendimce

Karanlıkta kaybolmam ben ve korkmam yalnızlıktan. Ben yolumu aydınlatacak ışığı bulacak kadar güçlüğüm.

Oya Erzurumlu

Kendime

ne yaralar sardı bu yürek
ne izler kaldı unutulmayan
ne hikayeler yazıldı kalemsiz
zaman hızla geçti alkışlar eşliğinde
nasılsın diye soran olmadı hiç
yorgunum diyemedim bu yüzden
su gibiydi ömrüm hal bu ki
birden bire dalgalandı birden bire duruldu
sessizce kaldırdı bu yürek hepsini
sessizce de dinlenmeye çekilecek artık
yorgunluğu atmanın zamanıdır
artık dinlen be yüreğim benden sana izin.

Oya Erzurumlu

Kendime Aforizma

Cesaretini topla, önündeki tek engel kendinsin.

Oya Erzurumlu

Kendime aforizma 2

Neden bir türlü kendimiz için yaşayamıyoruz? neden etrafımızdaki insanların ne düşündüğü bizim kararlarımızın önüne geçiyor? Neden iyi bir şeyler yaptığımıza inandığımızda hiç kimseden destek görmezken, başardığımızda "biz sana hayranız aferin seni destekliyorduk zaten" diyen insanlarla çevriliyiz? Biz mi çok safız yoksa onlar mı çok zeki? Yalandan eşek olmak buna uyuyor mu? Acaba etrafımızdaki insanların bizim bütün enerjimizi tüketmesini, öz güvenimizi yerle bir etmesini, aldığımız kararlara ve tercihlerimize karşı yaptıkları saygısızlıkları sindirmeyi ne zaman bırakacağız? Neden bu insanlar koca burunlarıyla bizim hayatımızın içinde? Başarısızlığınızla dalga geçenlerin aslında kendi hayatlarında hiçbir şeyi başaramadıklarını bu yüzden bizim başarılarımızı hazmedemediklerini ne zaman anlayacağız? Kendine bir bak, sen her şeyin en iyisini hak ediyorsun başarmak için kendinden başka hiç kimseye ihtiyacın yok çünkü, senin en büyük ihtiyacın hedefine ulaşabileceğine inanmak. İnanmaktan asla vazgeçme....Lütfen iyi ol....

Oya Erzurumlu

Kendime Kendimden

Kendimi herkese o kadar çok bölmüşüm ki! Kendime kendimden hiç bırakmamışım...
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Kendime sorular

Ben kimim? hayatımın ve zamanımın neresindeyim? nasıl olmak istiyorum? ne yapmak istiyorum? yanımda kimler olsun istiyorum ama yanımda kimler olacak? kendimi destekleyebilecek miyim? kendimi aşabilecek miyim? hepsini cebime koyup bütün soruların başına kendimi ne zaman sevmeye başlayacağım? özel olduğumu ne zaman fark edeceğim? gücümün farkına ne zaman varacağım? alışkanlıklarımdan vaz mı geçmeliyim yoksa alışkanlıklarımı doğru kullanmayı mı öğrenmeliyim? elalem ne der örgütünü hayatımdan nasıl çıkarmalıyım? kalıplaşmış ve üzerime çöküyormuş gibi gözüken ama aslında aşması çok kolay durumlardan nasıl kurtulabilirim? peki ben kendimde en çok neyi sevmeliyim? ne kadar çok soru sordum kendime değil mi? aslında kendime sorduğum soruların dörtte biri bile değil ama kendimi aşmamı sağlayan çok özel soruların sadece bir kısmı...

Oya Erzurumlu

Kendime sorular

önce bütün soruları kendime sordum, dürüstçe cevaplamaya başladım, suçlu aramak yerine suçu kendimde aradım soruları sorup cevaplarını verdikçe bana açılmış kapıları nasıl kendi elimle kapattığımı fark ettim. zaman, mekan, hayat şartları vs. değil hepsi bahaneydi bence. Çok mu geç kaldım? hayır tabi ki. Hayatta ne yaşadıysam, ne karar verdiysem hiç pişman olmadım iyi ki doğru kararlarımınla birlikte yanlış kararlar da vermişim. O yaşadıklarım ve o kararlarım sayesinde bu gün ki benim. Asla "artık çok geç" demedim, çünkü geç diye bir şey yok geçmiş var ve hepsi geçti yaşadıklarımın öğrendiğim şeyleri yanıma aldım, yoluma emin ve kararlı adımlarla devam ediyorum. Bazen suyun kendi kendine akmasına izin veriyorum, bazen suyun yolunu ve akış hızını değiştiriyorum. Yaptıklarım doğru mu? ben inatçı biraz dik kafalı biraz burnunun dikini ve tepesinin tasını seven bir insanım, sanırım bunların da etkisiyle doğru yapmışım diyeceğim. cesaretli olmanızı öneririm, cesaret iyi bir şey....

Oya Erzurumlu

Kendimizi kandırarak yaşıyoruz

Kendimizi kandıra kandıra yaşıyoruz bu hayatı,
Güzel diye, sevgiyle diye,
Yalanlarımızın içinde boğuluyoruz
Farkında değiliz

Oya Erzurumlu

Kırık Düşler

İki farklı şehir de,
Aynı düşü kuran iki güzel yürektik.
Birbirimizden habersiz özledik
Sevmeyi ve seilmeyi.
Kurduğumuz o düş, bir gün
bizi bir araya getirir mi?

Oya Erzurumlu

Kısa bir hikaye

Kapıdan içeri yorgun girdi adam, üzerindeki yağmurluğu kapının girişindeki boyası yıpranmış sandalyenin üzerine bıraktı, önce mutfağa yöneldi karnı açtı bütün gün hiçbir şey yemeye fırsatı olmamıştı ama canı istemedi yolunu değiştirip salona yöneldi penceresinin önündeki koltuğa oturdu dışarıda bardaktan boşalırcasına yağmur yağıyordu dışarıda tek tük insan kalmıştı, yağmurun altında bekleyen mavi şemsiyeli kadını gördü, uzun süre izledi onu, ne taksiye, ne dolmuşa ne de otobüse biniyordu, sadece yağmurun altında öylece bekliyordu. Adam onu izlemeye devam etti yorgun aklı düşünmesine engel oluyordu, uzun bir süre daha izlemeye devam etti

"neden orada öylece bekliyordu ki"

"belli ki bir yere gitmeyeceksin"

"ağlıyor musun yoksa?"

ve adam yazmaya başladı hikayesini "mavi şemsiyeli kadın" başlığını yazdı, kalemi elinden bıraktı, yağmurluğunu alıp hızla evden dışarı fırladı kadın girmesin diye dua ediyordu. Kadın oradaydı adamı görünce gözünden akan yaşa engel olamadı adam konuşmak istedi ama doğru kelimeleri bulamadı

"neden?" diye sorabildi sadece

kadın gözleri dolu adama baktı

"seni bekliyordum" dedi

"bir yıldır her gün!! sadece bu gün elimdeki şemsiye seni bana getirdi

"çünkü sen maviyi çok seversin"

adam şaşkınlık içinde iyice tutuldu..bir hikaye daha başlıyordu.

Oya Erzurumlu

Kimim ben?

Ateş bana dayanır mı?
Kimim ben?
Su mu?
Barut mu?
Kayboldum sen de yaşarken
Ey hayat
Koynuna aldığın beni
Nereye koydun söylesene?
Şimdi
Hangi cehennemin dibindeyim?

Oya Erzurumlu

Kimin hikayesi yarım kalır ki?

kalem oynamaya devam ettikçe, akıldan geçen yüreğe ulaşıp orada harmanlandıkça, eski anılar güzel kalıp yenileri yerlerini aldıkça, soruyorum kimin hikayesi yarım kalır ki?....

Oya Erzurumlu

Korkaklar

Biri ben de, yanımdaki yat komşum
Aynı mezarlıkta yatıyoruz yamacıma gelmiş
Muhabbetimiz aşk.
Belli ki o da bu aleme saklamış aşk ile muhabbeti
Ben gibi
Buyurun bekleriz diyeceğim de
Sizin ödünüz patlar korkak dünya severler

Oya Erzurumlu

Korkaklar Cehennemi

Biri ben de, yanımdaki yat komşum
Aynı mezarlıkta yatıyoruz yamacıma gelmiş
Muhabbetimiz aşk.
Belli ki o da bu aleme saklamış aşk ile muhabbeti
Ben gibi
Buyurun bekleriz diyeceğim de
Sizin ödünüz patlar korkak dünya severler

Oya Erzurumlu

Korkuyorum

Korkuyorum artık seni seviyorum demekten
Korkuyorum özledim demekten
Dinlediğim şarkılarda sen
Okuduğum şiirler de sen
Yüreğim de sen
Denk değiliz diyerek gönderdiğin yerde
Paramparça olmuş ben.
Bir daha sever miyim?
Kapattığım o defterin
Son sayfasında
Senin adın yazılıyken
Seni daima seveceğim sevgili
Senin şiirlerinde başkaları
Yer alacak artık
Ben yüreğimdeki sen ile
Sırra kadem basacağım

Oya Erzurumlu

Kumarbaz

Oyunların ustası beni de çektin ya masana ne diyeyim sen istedin. Gözlerimin gözlerine son dokunuşuydu o akşam. Son kozunu yatırdın o çok sevdiğin yeşil masaya. Sen keyifle kazanmanın sevincini yaşarken, ben elimdeki kartları masaya bırakıp usulca kalkarken yerimden, dudağım da yarım bir gülümseme ile gecenin kazananı ben, kaybedeni sen. Arkamı dönüp giderken, benim masaya bıraktığım kartları gördüğün de yüzünde kalan o son şaşkın bakış, kendi oyununun için de oyuna gelen kumarbaz.
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Küs

Yüreğimde ki yerini yazardım da
Yüreğim kalemime,
Kalemim kelimelere
Küs bu aralar

Oya Erzurumlu

Mezar

Uzun yolların müdavimi değil miyiz hepimiz? Neden kendimizi yürüdüğümüz yol da bu kadar yalnız hissediyoruz? Neden bu kadar, kırıp, incitip, yıkıp, yok ediyoruz birbirimizi ve yüreklerimizde taşıdığımız o güzel sevgiyi? Nihayetin de yolun sonu bir avuç toprak ve üzerine kurulmuş gösterişli, beyaz mermerden yapılan boyumuz kadar bir mezar değil mi?

~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Mutlu sonla biten hikayeler yaşayın

her hikayenin bir sonu, her sonun bir başlangıcı vardır diye bilsek de, bütün o hikayelerin kaderini belirleyen tek kişi yazarın ta kendisidir. mutlu sonla biten hikayeler yaşamamız dileği ile...

Oya Erzurumlu

Ne dersen de

Dünya ben de mavi'ye dönüyor sen ne dersen de
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Ne tuhaf

Ne tuhaf yüreğimiz de taşıdığımız, bütün o derin duyguların için de yapayalnız yaşıyoruz

Oya Erzurumlu

Nedensiz

Hiç bir nedeni yoktu sevmelerimin
ama herkesin bir nedeni mutlaka vardı
bu yüzdendi bütün gitmeler
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Nedensiz Sevmelerim

Hiç bir nedeni yoktu sevmelerimin ama herkesin bir nedeni mutlaka vardı bu yüzdendi
bütün gitmeler
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Nokta

Yazdığım her hikayemin altına
İmzamı attım ben
Seninle olan hikayeme
Sadece
Nokta koyarım...
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Olsun O Kadar

Yüreğime ektiğim çiçeklerin kokusunu, ciğerlerime doldurduğum sigaranın dumanı sarıp sarmalıyor, olsun o kadar.

Oya Erzurumlu

Otobüs

Konuşmadan gidiyorum bak, arkama bakmadan,
Yalnızlığımın içine doğru yol alıyor otobüs.

Oya Erzurumlu

Ölü Beden

bir yangın ki alev ateş bürümüş her yanı,
can simsiyah, yürek kül olmuş. Baş eller arasında kalmış, büzülmüş beden. Bir acıdır ki
tarifi yok ölüm işte adı, bir varmış bir yokmuş hikayesi, adın yok sanın yok bir avuç
toprak sarar sadece seni, bir iki de fotoğraf çerçevesine sığarsın işte....

Oya Erzurumlu

Ölüm

Ölüm, bu dünyadaki hayatımızın sonu olurken, sonsuz hayatımıza doğduğumuz andır aslında. Boş işlerle uğraştığımız, birbirimizi acımadan incittiğimiz, egolarımızın tavan yaptığı, malımızın ve paramızın hesabını yaparken hepsinin Tanrı'nın hediyesi ve bu dünya da ölene kadar oyalanmamız için bize verdiği oyuncaklar olduğunu unuttuğumuz bir hayatı yaşıyoruz hepimiz. Bencil, egoist, acımasızca yaşadığımız hayata, hayatımızdaki insanlara nasıl bağlandık bu kadar. Hal bu ki kimse ve sahip olduğumuz hiçbir şey vazgeçilmez değildir.

Oya Erzurumlu

Ölüm Gerçeği

Ölüm, var oluş kadar gerçek. Ruh' un kafesinden kurtulup özgürlüğüne kavuşması değil mi?. Bunu küçücük bir çocuğa nasıl anlarabilitsin ki!
Ölüm, acısı ateş, anısı burnunun direğinde ince bir sızı, işte hepsi bu...

Oya Erzurumlu

Ölüyorum

Yüreğim acıyor ve ben
bir köşe de oturmuş
acısının dinmesini bekliyorum
ve ne yazık ki
ben bile ilaç olamıyorum acısına
özür dilerim yüreğim
hepsi benim suçum

Oya Erzurumlu

Ömrüm

Ömrüm dersen,
Nefesim ol derim
Soluduğum her an da
Sen olursun

Oya Erzurumlu

Önemli Değil Artık

Ben gün'ün getirdiği mucizelere ve sürprizlere inanırım,
Tasadüflere değil. Yaşadığım her şeyin bir nedeni var ve ben bu nedenlerin hepsini
seviyorum. Bende ki bütün sonlar mutlulukla bitmese de, öğreniyorum, demleniyorum
hayatımın içinde. Gerisi çok da önemli değil artık benim için.

Oya Erzurumlu

Öyle bir adam sev ki

Seni seviyorum diyen adam sana elini kaldırıyor, sana engeller koyuyor ve seni kısıkanıyor o adam adam değil kalbindeki de sevgi değil. Sen kadın Allah' ın çok özel yarattığı bir kulsun seni mucizelerle yarattı. Kendini bir adama mahkum etme, senin yanında yürüyecek adamı sev, sana gülümsediğin zaman can olan adamı sev, senin kusurlarını kapatan eksiklerini kapatan adamı sev, öyle bir adamı sev ki yanında ölümsüz olsun....

Oya Erzurumlu

Öylesine Bir Akşam

Akşamın en güzel vakti şimdi gün geceye akıyor artık ve ben ruhumu bırakıyorum en güzel zamana

Oya Erzurumlu

Özledim

Özlemek yüreğin en ağır yüküdür, anlatılamaz

Oya Erzurumlu

Özür dilerim

Pandemi yüzünden bomboş bir sahil tek tük insan var ama sahil ve deniz tertemiz şimdi, düşünüyorum da ne çok kirletmişiz doğayı, kendimizi zehirlemek yetmemiş gibi bir de hızımızı alamayıp doğayı zehirlemişiz, kirletmişiz, bütün pisliğimizi ve kötülüğümüzü doğaya salmışız, eh şimdi doğa acı intikamını almaya başladı haklı olarak doğal afetler, mevsimlerde ki anormallikler hak ettik mi? tabi ki hak ettik. Ben doğanın tarafını tutanlardanım. Ekinleri yakarak telef ettiğiniz küçücük hayvanların intikamını doğa sizden alırken "tarla da ekin yok, sel aldı ,don vurdu" diyerek ağlamayın doğa sizden acı acı intikam alıyor, evdi, yoldu, oteldi diyerek kestiğiniz, piknik alanlarında içtiğiniz sigaranın yaktığınız mangalın attığınız türlü türlü çöpün bilerek yaktığınız ağaçların intikamı deprem, sel, heyelan ve söndürülmesi zor yangınlar olarak size geri dönüyor, kirlettiğiniz denizin intikamını balıklar, yosunlar alıyor müstehak sana insan, çünkü sen canavarsın. Seni artık toprak bile kabul etmiyor, elinden alınıyor sana verilen bütün o zenginlik çünkü mahvettiğin toprağın, kirlettiğin denizin, kestiğin ağacın, öldürdüğü hayvanlarınacı ağıtını ve bedduasını duyan ve senin yaptığın her acımasızlığı gören Allah sana ağır bir bedel ödetmeye başladı..... Çiçekler dalında güzeldir, deniz maviliği ve içinde barındırdığı yaşam ile güzeldir, orman ağaçlarıyla var oldukça güzeldir bakmaya doyamadıklarımızı mahvettiğimiz için onları bize altın tepsi de sunan Rabbimden özür dilerim.....

Oya Erzurumlu

Ruh'a Veda

Özledim ben seni, ne zaman, nasıl anlayacaksın bilmiyorum ama anladığımda. Ayrılık elimde tuttuğum saatte çalacak ve ben o vakit yakacağım zamanı içinde seninle birlikte. Öfkem, öfkem cehennemin sönmeyen ateşi kadar güçlü sana. Benden sessizce gidişini asla affetmeyeceğim ve ben senin özleminle kaybolacağım.... Ve ben and olsun ki başka bir yürekte yeniden var olacağım

Oya Erzurumlu

Ruhun özgürlüğü

geceye düşecek not sessizliğin içinde kaybolur yine, gece baş başa kalır o itiraf edilemeyen iç hesaplaşmalarıyla. Notlar gizler kendini taki biri çıkıp onları bulana kadar. Sorgulanamayan her şeyin sorgulanabilir olmasının farkına vardığında insan o zaman gerçekten yaşamaya başlayacak sanırım. O zaman ne geceye not düşecek ne de iç hesaplaşmaları kalacak. Bütün doğrular mutlu etmese de içinde ruhani bir temizliğin rahatlığı olacak. Belki insan o zaman insanlığını yaşayacak. Bütün tabular yıkılacak, huzur kalbe döndüğünde ruh mutlulukla kafesini terk edip özgür kalacak.

Oya Erzurumlu

Sabır

silmek için sabrımın sınırı gerekmiyor,
bazen bir cümleye,
bazen bir harekete,
bazen de bir bakışa bakar.

Oya Erzurumlu

Sana

Ŗu anda her neredeysen ve ne yapıyorsan sadece gülümse. Bırak kendini akıntıya su akar yolunu bulur ya hani, izin ver günün güzel geçsin.

Oya Erzurumlu

Sana Bırakıyorum

Sana bırakıyorum giderken
Mutluluğu,
Huzuru,
Ve yüreğinde olmasını istediğin
Her şeyi
Ve sadece
Bir hoşçakal' a sığdırdım kendimi

Oya Erzurumlu

Sana Söylüyorum

Bak sana bir şey söyleyeyim,
Ben öyle güzel bir kadın değilim aslına,
Gözlerime takılır herkes de,
Bilmezler benim gözlerim,
Bir tek ana bakarken güzelleşir.
Çünkü ben,
Bir tek sana güzel bakmayı biliyorum...

Oya Erzurumlu

Sen Benim

Bir rüya gördüm dün gece,
Ellerim avuçların da, gözlerim gözlerin de,
Sana daha önce hiç bu kadar yakın olmamıştım
Ve ilk defa o hiç söyleyemediğim,
Sevgi sözcükleri döküldü dudaklarımdan.
Sen benim Aşk alem' im,
Sen benim cenneti bekleyişim.
Sen benim son duam,
Sen benim son nefesim.
Sen benim.....

Oya Erzurumlu

Seni Ekiyorum Yüreğime

Saat sabahın 5'i olmuş, sen sevgili kim bilir kaçınıcı uykundasın ve ben hala bu saatte seni ekiyorum yüreğime, hiç duymadığım kokunla doluyor odam

Oya Erzurumlu

Seni Seviyorum

Son'du iki dudağının arasından çıkan "Seni Seviyorum" son kez dudaklarından döküldü bu iki kelime, bir daha asla kullanmayacaktı kadın anlamı onda çok büyüktü "seni seviyorum" ların öyle herkese söylemezdi ne bir arkadaşına ne de bir dostu. Yüreğın de bir giz di sevda. gerçekten sevildiğine inandığında o vakit söyledi ve bir daha da diline düşmedi. Sevdığı adam' a söyleyeceğı bütün "seni seviyorum' lar yüreğinde saklı kalacaktı ve o asla bilmeyecekti.

Oya Erzurumlu

Seni Seviyorum' ların Canı Cehenneme

Sevmeye bile korkar oldu yürek,
Kim hangi yürekte
Ne kadar gerçek bilmez oldu,
Bütün sevmelerin ardı
Öldüresiye can yaktı,
Yürek cam kırığı değil,
Can kırığı dolu.
Bütün Seni Seviyorum' ların
Canı cehenneme

Oya Erzurumlu

Seni sevmekten ölüyorum

dağıldım bak darmadağınım işte
bıraktığın enkazın kalıntılarının
izi bile kalmayacak sen de
ben ise sadece
seni sevmekten ölüyorum
yavaş yavaş

Oya Erzurumlu

Senin sessizliğin

Sessizliğin ölüm gibi,
Gül, gül ki gönlüme bahar gelsin

Oya Erzurumlu

Sensizliği Anlatamam

Acı'nın dibini gördü benim yüreğim,
Ben daha ağlamadan
Yaşlar çekildi gözlerimden
İçten tebessümlerim çekildi
Dudaklarımın kenarından
Sözlerim kalemimin ucunda
Gizledi kendini
Sensizlik mi?
İşte onu dinlediğim
Şarkılara,
Tek başıma oturduğum bank' a,
Sessiz sedasız izlediğim gün batımına,
Sigaramı yakıp seni okuduğum geceye,
Geceyi sabaha çevirdiğim an' lara sor
Bana sorma
Çünkü ben bir tek sensizliği anlatamam
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Sensizliğin ortasında

Yağmura yakalandım yine,
Sevsem de sıırsıklam olmayı
Üşüyorum bu gün sensizliğin ortasında.

Oya Erzurumlu

Sev Hali

Adam kadın' ın gözlerine bakıp "yorgun görünüyorsun" dedi. Kadın, yüzünde küçük bir gülümseme ile ve sevgi dolu gözlerle baktı sevdiği adamın gözlerine "ruhum ruhunda dinleniyor bu yeterli" dedi sadece. Sevda' nın sev halindeydi ikisi de.

Oya Erzurumlu

Sevdaya Şükür

Sadece bir an gelip geçecek olan,
Dalıp gittiğin uzaklarda bir nefes sana can olacak olan
Ruhta bir olan sevdaya şükür.

Oya Erzurumlu

Seviyorsan Eğer Gitmeği de Bileceksin

Çıkmak lazım yük olduğunu hissettiğin yürekten. Yorduğunu hissediyorsan sevdiğin yüreği, içini yaksa da, kavursa da acısı içini, gitmeyi de bilmek lazım. Yolcu yolunda gerek....

~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Sevme

halbu ki ne naif bir duygudur sevmek ve ne acıdır ki kıymeti asla bilinmez, seviyorum diyenlerin, sevgisizliğin de kaybolur o derin duygu. Sevgi ispat ister saçmalıklarla dolu ortalık hayır sevgi ispat istemez, bazen bir bakış, bazen bir dokunuş, bazen iki güzel söz de gizlidir görmesini bilene, sevgi sen ben değil, biz diyebilmektir anlayabilene, sevgi her yüreğin taşıyabileceği bir duygu değil. Seviyorum dedikten sonra yerle bir edeceksen bir kalbi, her şeyi yaşayıp git diyeceksen sevme....Ardında bıraktığın can kırığı, öyle cam falan değil...Can kırığı darmadağın eder insanı...

Oya Erzurumlu

Sevmek Ne Ki?

Aklıma geliyorsun bazen, gülümsüyorum. Gözlerimin içine son kez baktığın o gün toprak olan sen. Bakışlarını özleyen ben. Sevmeyi bilmiyorsun diyenler, bilmiyorlar ki ben Aşk'ı sonbahar da toprağa gömdüm, sevmek ne ki!!!
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Seyirlik huzur

Bakmaya doymadığım mavi,
Kimbilir hangi insanların derdini dinledi onca zaman.
Kimi görsem kıyıda, uzun uzun dalarken görürüm,
Kiminin gözleri yaşlı,
Kiminin içini çeke çeke sessizce daldığı,
Kiminin beyazlar içinde sevdasının resmini sonsuzlaştırdığı,
Kiminin eğlencesi mavi.
Dile gelse ne hikayeler anlatır
Yorgun yüreklerin dinlendiğı,
Sakinleştığı, anılarını paylaştığı,
Şiirlerin, hikayelerin, bestelerin sığınağı.
Benimse sadece hayranlıkla izlediğim
Rengin de, kokusunda,
Seyirlik manzarasında huzur bulduğum
Olağanüstü güzellik.

Oya Erzurumlu

Siyah Beyaz

Siyah beyaz bir fotoğrafin içinde,dans ediyorum sadece,
Kim olduğumu, nerede olduğumu umursamadan,
Bana eşlik eden adamın sevdasında kayboluyorum.
Müziğin ritmiyle, her hareketim hayat buluyor adeta.
Bedenimin bütün kıvraklığı ince ve zarif.
Müziği ve sevdamı aynı anda sarıyorum etrafıma,
Kolların da kayboluyorum.
Biliyorum müzikle birlikte dans da bitecek, sevda da,
İkimiz de yorulmuş, ter için de ayrılacağız.
Siyah beyazlığın içinden, renkli hayatıma dönerken ben,
Sen, siyah beyaz fotoğrafta da beni bekleyeceksin.

Oya Erzurumlu

Son

Karanlık çöküyor yine ve gece' ye damgasını vuruyor ayaz
Her zerrem üşüyor, soğuyorum yavaş yavaş.
Bir veda' ya hazırlanıyorum sanki.

Oya Erzurumlu

Son An

Gece sessizce bir müzik açtı kendine. Oturduğu koltuğun başında duran defterini ve kalemini aldı sakince yazmaya başladı, sayfalarca durmadan yazdı yazdı, kalemini oynattığı her an gözlerindeki yaş da sel oldu. Ne yazmayı bırakabildi ne de ağlamayı. "Ben hep dünya' ya fazla olduğumu düşünürdüm. Anladım ki dünya' ya değil ben insanlara fazlaymışım, hani değerliydim ben, herkesin sözü yine dilinde işte. İki cümleyle yerle bir etti yine, duymak istemiyorum artık insanların o sahtekar dillerinden dökülen cümleleri onlar konuştukça sahteliklerinden midem bulanıyor artık...Artık gitmeliyim, sanırım bu kadar yeter. Yorgun ruhumun dinlenme zamanı artık....." Geriye sadece son sayfasına kadar yazılmış mavi bir defter ve bir de kalem bıraktı.
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Son mektup

Gönlümün en ağır yarası, sen gönderdin ya beni,
sen hiç' leştirdin ya beni sen de, sen dedin ya dengini bulursun diye, sen istemedin ya
beni yüreğinde, sen unutamadığın bir ruhu ben zannettin. Sadece ben bunu çok geç
farkettim
ne sevdiğin bendim, ne de özlediğin kendine bile itiraf edemediğin gerçeğe yüzleş!
özlediğin ruha teslim et kendini. Ben mi? Ben hiç olmadım ki sen de, üzölmene bile
değmem. Ben sadece güzel bir rüya gördüm gerçekten sevildiğimi hissettiğim sonra bir
uyandım aynı sessizlikteyim. Sen unutamayıp ruhunu benim bedenime koyduğun,
gerçekten sevdiğin yürekte bul mutluluğu. Ben kendi lime lime olmuş yüreğimle
kapattığım o defterle çoktan hiç oldum.

Oya Erzurumlu

Son Otobüs

otobüs terminale yanaştığında bütün yüreği heyecan doluydu kadının, sevdiği adama kavuşmuş olmanın heyecanı çoktan sarmıştı. Her ne kadar anlasa da gidişinin son olacağını umursamadı, hissediyordu sevdiği adamın sevgi sözcükleri, yerini anlamsız küfürlerle bırakmıştı. Gülümsüyordu içi acısa da, onunla geçirdiği her saniyenin keyfini çıkardı, bir dahası olmayacaktı yine de bir umuttu kadındaki ilk defa bu kadar yüreği kapılmıştı, onca kırgınlığın ve yorgunluğun üzerine gelmişti adam. Sonlara yaklaştığında o ne duymak isterse onu söyledi kadın biliyordu ki adam ondan çoktan gitmişti. Son vedasında kokusunu içine çekti son sözlerinin gerçekliğine inanmak isteyerek, bindiği otobüs onun son yolculuğuydu artık. Yüreğinde bir daha asla sevmeyeceğine yemin ederek gecenin içinde son yolculuğuna uğurladı kendini. Paramparça olmuş bir yürekle son haberi bekledi. Son veda konuşması, onun yüreğine de son vedası oldu, tam da o anda terminal de son kez sarıldığında sevdiği adamın ona söylediği bütün cümleler yerle bir olup, gerçekliğini kaybetti bir an da yaşadığı her şey koça bir yalan' a dönmüştü kızgın ve kırgın olsa da, adam onda asla unutmayacağı güzel bir hatıra olarak kalacaktı ve kadın sevgiyle adını anmaya, yazdığı şiirleri okumaya devam edecekti. Yeniden ördü duvarlarını kadın bir daha asla yıkılmasına izin vermemek üzere...

Oya Erzurumlu

Söylesene Yâr

Söylesen yar
Ne kadarım sen de?
Yâr mı olacaksın ben de?
Can mı olacaksın?
Bütün sev' leri
Yalana dönmüş yüreğim
Sen gerçeğine inanır mı?
Ne görüyorsun ben de?
Yüreğinde ki sevda'nın
Hangi sev parçasıyım?
Gerçek miyim sen de?
Yüreğimin kelepçesi
Açılır mı sen de?

Oya Erzurumlu

Susmak üzerine

Ey dost, iyidir susmak o vakit, gider bulur yerini bütün cümleler

Oya Erzurumlu

Susmaya Yeminliğim Ben

Ne çok alıştım yarım kalmalara,
İçim yansa da, canım acısa da
Susmaya yeminliğim ben.
Susarak özlüyorum diyen,
Susarak seviyorum diyen
Bütün gönüllerin hatırına
Yeminliğim ve ben de susuyorum
Kendi aciz yüreğime.
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Susuyorum

Kafamda dönen deli düşüncelere
Kelimeler yetmiyor bazen,
Ayaza çalıyor yüreğim susuyorum.
Sonra anlatacağım hikayelere
Çiğ düşüyor üşüyor kelimelerim
Susuyorum, bel ki daha sonra.

Oya Erzurumlu

Şairin Kalemin de Ben

Yavaş yavaş yok oluyorsun ben de, biliyorum yokluğuna alıştıırıyorsun beni. gideceksin bir daha asla dönmemek üzere "daha az acı çekersin, onça acının içinde bir de bana yanma" diyorsun. Biliyorum rahat ol alıştım çoktan yokluğuna uzaktan sessiz sevmelerin yeterince acıtıyordu, inancımı bile yitirdim senin sevdana, rahat ol umursama benim kızgın hallerimi nasıl olsa, şiirlerinde ki kıtaların arasına sıkıştırdığın, iki şiir dizesiydim ben sende...
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Ŗiir' e Veda

Ben hiç Ŗiir yazmadım ki, ne anlarım ben Ŗiir'den
Sadece okurdum en sevdiğim Ŗairlerin Ŗiirlerini
Büyölenir kaybolur giderdim her mısrada
Artık bütün sevdiğim Ŗiirler
Asıl sahiplerinde kalsın
Ben ne Ŗairim ne de bir Ŗiirin sahibi
Veda zamanı bütün Ŗiirlere....

Oya Erzurumlu

Tebessüm

Yine güneşin doğuşunu izliyorum
Yüregimin keyfi yerinde
Elimde bir bardak demli çay
Seyre dalıyorum gün doğumundaki mucizeyi
Günün telaşında kaybolmadan önce
Sonra,
Akşama kadar bitmeyen bir koşturma
Ve şükürle biten bir günün sonunda
Teşekkür etmeliyim
Teşekkürler Allahım
Beni yaratmasan neredeyse dünya bile dönmeyecekmiş

Oya Erzurumlu

Teşekkürler

Yine güneşin doğuşunu izliyorum
yüregimin keyfi yerinde
elimde bir bardak demli çay
seyre dalıyorum gün doğumundaki mucizeyi
günün telaşında kaybolmadan önce
sonra,
akşama kadar bitmeyen bir koşturma
ve şükürle biten bir günün sonunda
teşekkür etmeliyim
teşekkürler Allahım
beni yaratmasan neredeyse dünya bile dönmeyecekmiş

Oya Erzurumlu

Tuval

Sonbahar' a mı kaldı bütün kavuşmalar, sarılmalar?
Galiba sadece bir tuval' e sığdırdık özlediklerimizi.

Oya Erzurumlu

Uçurum

Bir uçurumun kenarındayım,
hafif bir esinti vuruyor yüzüme,
ağaçlardaki yaprakların sesleri
doluyor kulaklarıma inceden
gözlerimi kapatıyorum
kollarımı açıyorum sana son kez
ve kucaklıyorum rüzgarı sen diye
gözlerimden akan iki damla yaş
ağırlığını bırakıyor yüreğime
son kez kurduğun her cümlenin
altında eziliyor ruhum
bedenimde teninin kokusuyla
son kez buluşuyorum
kollarımda sen bırakıyorum kendimi
uçurumun kenarından

Oya Erzurumlu

Unutmak istiyorum

Unutmak istiyorum,
Yaşadıklarımı, yaşamak istediklerimi
Hayatımın karmaşasını
Yorgunum sadece
Hani derler ya
Allah kuluna taşıyamayacağı yükü vermez diye
Taşıyamıyorum işte, ağı geliyor
Yalnızlığın için de bu kadar kalabalık olur mu insan?
Oluyor işte.
İnzivaya çekilsem,
Başımı yastığa koyup uyusam günlerce,
Geçer mi yorgunluğum?
Omuzlarımdaki yük hafifler mi?
Dedi kadın aynadaki kendine
Ve sustu, kendi sessizliğinin içinde
Kendine gülümseyerek.

Oya Erzurumlu

Unutmuyorsun işte

Unutmuyorsun işte gözünün gördüğünü, yüreğinin hissettiğini o zaman değersizleştiriyor ve inancını kaybediyorsun. Acımasız bir buz dağı kaplıyor her yanını sonra diyorsun ki "ağzınla kuş tutsan, dağları delsen inanasım gelmiyor" anlamını yitirmişlik böyle bir şey

Oya Erzurumlu

Usta

Yüreğim usta, terk edilmiş yıkık kent' e yol aldı gidiyor. Gelirsen ben oradayım
Oya Erzurumlu

Ve Ben

Ve ben...
Kelimeleri kırıyorum insafsızca,
Yazmıyor kalemim artık,
Ne beni, ne de bende ki sev' i

Oya Erzurumlu

Ve...

Ve son kez sarılırsın, gerçek olduğunu zannettiğın kocaman bir hayale
Oya Erzurumlu

Vedalar Acıdır

Kırık dökük ne varsa alıştırdık hepsine yürek taşa döner, can emaneti de paramparça olmaya başlar artık. Ayrılık vakti geldiğinde kafanın içindeki alarmin sesi, bangır bangır bağırmaya başlar. Geriye yol almak kalır tek başına, kimsesizce. Giderken ağaçların arasında ince toprak bir yol düşlersin, aslı öyle olmasa da. Biraz olsun o düş aleminde ararsın huzuru arkana bakmamak için düşlerin içinde gezintiye çıkarsın, tam da o anda kendini otogarda bulursun oraya nasıl geldiğini farketmezsin bile. Otobüse bindiğin de kafanı cam a dayar yüreğinle bir kez daha vedalaşırsın canın yana yana. Vedalar acıtır ey yâr vedalar acıtır, yakar kavurur içini iliklerine kadar hissedersin acısını, o hep korkutulduğumuz cehennemin ateşi gibidir. Vedalar acıtır can vedalar çok acıdır...
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Yabancısın sadece

Bir hikaye var aklımda, nasıl anlatsam?

Giriş sen, gelişme sen.

Sonuç mu?

Ben ne dersem, nasıl istersem, gönlümden ne geçerse. Sen?

Karşı kaldırımda yürümek isteyen bir yabancı sadece.

Oya Erzurumlu

Yalan Diller

Bana seni seviyorum deme. Anlatma bana sevdayı, aşk' ı. Diline dolama yalanla
doldurduğun yüreğimi. Acıtıyorsun.
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Yalnızlık alışkanlığı

Yalnızlık fena alışkanlık yapıyor be arkadaşım, bir kere alışınca her şey kalabalık geliyor artık. Beni bir salın diye bağırasım geliyor bazen. Öyle tuhaf ki tek başıma dinlediğim müzik, gittiğim kafe, okuduğum kitap, içtiğim çay, gece olunca balkonda izlediğim ışıklar, gittiğim deniz kenarı, acayip keyif veriyor be. Bir başka dinleniyorum o zaman, iyi be yalnızlık seviyorum ben. Yalnız başıma şurada gebersem o bile kuru kalabalıktan iyidir. Sessiz sedasız kaldırırılar, yazarlar bir de mezar taşıma "nasıl geldi bilmiyoruz ama sessiz sedasız gitti" efsane olur be.

Seviyorum lan ben yalnızlığı atarlarım, tepemin taşı, burnumun diki hepsi benim.

Oya Erzurumlu

Yalnızlık İstiyorum

Hiç olmamış gibi,
Hiç yaşanmamış gibi,
Hatta hiç yaşamamış gibi,
Yanıma yokluğu alıp gitmek istiyorum,
Kimse dokunmasın yüreğime,
Yalnızlık istiyorum

Oya Erzurumlu

Yalnızlık neden sevilir?

Bazen içimize akıttıklarımızı dışa vurmak zordur. Karşımızdaki insanların kendi kafasında kurduğu bir biz varız, bizi yaşamadan gördükleriyle ya da duyduklarıyla ve en sinir bozucu olan da, bizim yaşamımızın içinde olmadan, çektiğimiz sıkıntılardan, verdiğimiz yaşam mücadelelerinden haberleri dahi olmadan, bizi tanıdıklarını iddia etmeleri ve sadece bunlarla bizi yargılayıp sorgulamaları! Korkunç bir gruptur bunlar. Tek bir kişiyi dinleyerek, varsayımlar üreten insanlar, ne kadar yorucu ve anlamsız olduklarının farkında bile değiller. İşte bu duruma maruz kaldığında insan, diğerlerinden kendini uzaklaştırıp, yalnızlığı sevmeye başlıyor. Bu yüzden yeter artık diyerek terk etmeye başlıyor herkesi. Söylenen sözlerin yarattığı kırgınlığın telafisi olmuyor artık. Hiç bir şeyin "Yeniden" i olamıyor

Oya Erzurumlu

Yaralı

senin de yüreğine ayaz vurdu biliyorum
hep eksik kalacak bir yarın
zleyeceksin de biraz
teselli olmayacak hiçbir Şey
her Şey sözden ibaret
can diyeceksin ses vermeyecek
yetiŐ diyeceksin çıkıp gelmeyecek
ne hissettiğini anlamayacaksın önce
el ayak çekilince anlayacaksın
o zaman oturacak yüreğine acı
ama korkma alıŐacaksın
acıyla yaşamak da kolay gelecek
zaman ilaç değil, kurtarıcın olacak
yanında bir iki de dost olacak mutlaka
tanrıdan senin için sabır dileyecek
sana omuz verecek,
sonra bir bakacaksın ki
o da geçmiş çoktan alıŐmıŐsın bile
hayatının yoğun telaşında acın
sadece burnunun direğinde
ince bir sızı olarak kalmış...

Oya Erzurumlu

Yaralı yürek

Yaralı yüreklerin ılığı sessiz olur, gerçekten dinlersen duyabilirsin.

Oya Erzurumlu

Yarım kalan türkü

Yüreğimde yarım kalmış bir türkü çalıyor,
Damla damla akıyor gözlerimden
Tek tek vuruyor bağlamanın telleri
Ve her vuruşu yüreğimin canını yakıyor
Türkünün içinde geçen her bir kelime
Tüketiyor beni.
Ve ben daha fazla dinleyemiyorum.
Dinlediğim türkü, yüreğim de
Öylece yarım kalıyor

Oya Erzurumlu

Yarım Kalmışlığım

Gittin ya sen benden
Yarım kaldı gideceğim bütün yollar
Şiirlerim yarım,
Dinlediğim şarkılar yarım,
Gecelerim yarım,
Ben mavi' nin bütün tonların da yarım

Oya Erzurumlu

Yaşayacağım İşte

zamanın hızına inat yaşayacağım
dizginlemeden kendimi
kim ne demiş umursamadan
yıkarak bütün tabuları
inadına yaşayacağım hayatı
kendi ayaklarımın üzerinde
kimseye ihtiyaç duymadan
nasıl yaşar bir insan öğrete öğrete
zamana inat, bozuk zihniyete inat
gündüzün büzülemeyen diline
gecenin kör sessizliğine inat
öğrete öğrete yaşayacağım....

Oya Erzurumlu

Yaşıyoruz Hayatı

Bazen bir şiir de hayat buluyor,
Bazen bir yazarın romanın da,
Bazen bir şarkı da,
Bazen izlediğimiz bir film de
Bazen de bir dizi de
Küçük ama bir o kadar da
Kocaman olmuş yüreklerimize sığdırıyoruz
Kendi hikayelerimizi.
Ne kadar anlıyor ve ne kadar anlaşılıyorsak
O kadar yaşıyoruz hayatı.

Oya Erzurumlu

Yemin Olsun

Ben yüreğimden bütün seni seviyorumları çıkardım. Tek bir sevgi sözcüğüne daha inanırsa yüreğim, yemin olsun onu kendi ellerimle yok edeceğim.

Oya Erzurumlu

Yıkım

Her gece oturduğum balkonda
Yayırlırım mavi piknik sandalyeme,
Soluksuz izlerim karanlığı.
Bir tek o bilir benim
Bütün sev ayetlerimi,
Bütün yüreğimi
O dinler,
Bir o bilir
Ne hissettiğimi.
Bir gün, bir sevda masalına
Kendimi kaptırmışım mis gibi ve o gün
Heyecanımı, içimin kıpırtısını,
İlk ona anlatmıştım.
Sonra, o masal gerçek değilmiş, acı öğrendim
"Bir hevesle ve heyecanla gittiğim o yerden,
Kocaman bir hançerin ağırlığıyla
Döndüm tabi hakkettim ben...
Sen misin yemini bozan
Hepsi aynı işte! kimsenin
Ne sevdiği, ne de sevmeyi bildiği falan
Yok işte, çık şimdi avazın çıktığı
Kadar bağır, bütün evi yık
Çünkü sen aptalca bahanelerin
Arkasına saklanan, korkakların içindesin
Bravo kızım yine yanılmadın"
Gece sadece dinledi benim yıkımımı
Sonra kan ter içinde çıktım balkona
Bir sigara yaktım
Yüreğime saplanan
Hançerin acısına
Son kadehimi kaldırdım
Ve yine o yıkımın
Ben deki tek tanığı
Gece, benim sonsuz karanlığım
Ve sırdaşım.....

Oya Erzurumlu

Yine buz tutuyorum

Gece,
Bu gün yine soğuk ve yağmurlusun,
Yine baş başayız seninle
Ve ben yine düşünüyorum
Seni seyre dalarken.
İkimizin de tadı yok bu günlerde
Ben yine çok kırgın,
Sen yine çok sessiz. karanlık ve soğuksun
Ben senin soğuşunda
Yine buz tutuyorum

Oya Erzurumlu

Yol Alma Vakti

Ruhumun yol alma vaktidir şimdi, geri döner mi bilmem?

Oya Erzurumlu

Yüreğimdeki Sen Hali

Uzun uzun baktım uzaklara
Gördüğüm gri şehrin,
Bozuk havası hakim olmuş her yere
Aklımda sen, kendim de ben kalmışım öylece
Yürüdüğüm her yol sana çıksa
Ayaklarım kanayana kadar yürürdüm
Şah damarımı buladığım çiçek kokusu
Bir sana ulaşırdı bilseydin, yüreğimdeki gerçek yerini.
Anlasaydın ben de ki olağan üstü yerini,
Benim derinliğimde sakladığım sev halini.
Duvarlarımın ardındaki Aşk halini
Ben öyle bilmem dile getirmeyi
Ben sana sev halinde bakar,
Ben seni aşk halinde yaşarım

Oya Erzurumlu

Yüreğimden yüreğine

Yüreğimden yüreğine bir kuş yolluyorum
Bir tek senin yüreğine geldiğinde şakiyacak
Ve bir tek sana duyuracak sesini
Duyarsan bir gün aç yüreğini
İzin ver yüreğinin bir köşesin de
Şakısın bütün güzel aşk şarkılarını
Hepsini senin için hazırladım
Sadece dinle huzur bulsun yüreğin

Oya Erzurumlu

Yüreğime!

Hüznüm gözlerimden akıyor, bugün dokunmayın yüreğime.
~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Yürekte ne varsa

Yürekte ne varsa, geceye bırakıyorum sessizce
Ne şairlerin kaleminde şiir olsun,
Ne bir yazarın kaleminde hikaye,
Ne de seyrine doyum olmaz bir film olsun
Sadece,
Kaybolsun gece' nin sessiz karanlığında

Oya Erzurumlu

Yürekten kaleme

Bırak aklından geçenler, gönlüne uğrayıp kaleminin ucundan aksın

Oya Erzurumlu

Zamana mı bırakmalı her şeyi?

Zorlu bir yol bizimkisi, eee öyleyse zamana mı bırakmalı her şeyi? Kestirip atmalı mı? Nedir zaman geçmiş mi? Gelecek mi? An mı? Yarın mı? Neden bazen her şeyi zamanın akışına bırakmalıyız? Nedir zaman? Akrep, yelkovan, saniye yarışa girse her seferinde saniye kazanıyor o zaman yaşadıklarımızı nasıl zamana bırakabiliriz ki saniye varken? İnsanın hayatınsa sonsuza kadar o an da kalmak istemesi de var, zaman izin vermez ki sonsuz kalıcılığa anı olur ve gün gelir o anılar da kaybolur gider. Zamanı umursamadan yaşayan insanlara hayranım onlar asla geriye dönüp bakmıyorlar onların tek derdi saniyelerle, galiba o yüzden hep kazanıyorlar.

Oya Erzurumlu

Zamanın hızına inat

zamanın hızına inat yaşayacağım
dizginlemeden kendimi
kim ne demiş umursamadan
yıkarak bütün tabuları
inadına yaşayacağım hayatı
kendi ayaklarımın üzerinde
kimseye ihtiyaç duymadan
nasıl yaşar bir insan öğrete öğrete
zamana inat, bozuk zihniyete inat
gündüzün büzülemeyen diline
gecenin kör sessizliğine inat
öğrete öğrete yaşayacağım....

Oya Erzurumlu

Zamanla Geçer

"Zamanla geçer" ne büyük bir yalan. Kırısam bütün saatleri, zamanı gösteren her şeyi zaman unuttur mu beni? Geçer mi? Geçmiyor alı ıyorsun bütün yürek acılarına. Uykusuz gecelere gebe, sürekli sancı içinde kıvranıyorsun. Bir sigarara, bir kahve, bir çay diye ba lıyorsun, o bir ler kaç' lara dönüyor. Gece sabaha dönene kadar kafan yastık görmüyor. G ne  selamını verdimi yastı a ba ını koyuyorsun ancak o saatler de i te. Uzerine ekti in yorgana sarılıyorsun, sonra yastı ına, sonra bir iki damla ya akıyor ya akmıyor gözünden. I te tam da o zaman alıyor bütün yürek acıları demini. Yorgun d   yorsun artık iyice keskinle iyor bitap d  meler ve uykuya dalıyorsun sessiz sedasız...

~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Zamanla Geçmez Yürek Acısı

"Zamanla geçer" ne büyük bir yalan. Kırsam bütün saatleri, zamanı gösteren her şeyi zaman unuttur mu beni? Geçer mi? Geçmiyor alışıyorsun bütün yürek acılarına. Uykusuz gecelere gebe, sürekli sancı içinde kıvranıyorsun. Bir sigarara, bir kahve, bir çay diye başlıyorsun, o bir ler kaç' lara dönüyor. Gece sabaha dönene kadar kafan yastık görmüyor. Güneş selamını verdimi yastığa başını koyuyorsun ancak o saatler de işte. Üzerine çektiğin yorgana sarılıyorsun, sonra yastığına, sonra bir iki damla ya akıyor ya akmiyor gözünden. İşte tam da o zaman alıyor bütün yürek acıları demini. Yorgun düşüyorsun artık iyice keskinleşiyor bitap düşmeler ve uykuya dalıyorsun sessiz sedasız...

~oya erzurumlu~

Oya Erzurumlu

Ziyan

Yapmacık sevişlerin dolandığı bir dil de, aşk' ı bildiğini zanneden bir yürekte ben sadece
ziyan olurum...
~Oya Erzurumlu~

Oya Erzurumlu